Ч. 45 — Второк 26 лютого (11 марта) 1902. — Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч, 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Ческо-німецка угода. — Бурскі делеґати в Америці. — З німецкого парляменту.)

Нині має бути обговорений проєкт язикового закона, виготовлений ческими послами для будучих конференций мирових в справі ческо-німецкої угоди. Той проєкт обіймає Чехію і Мораву, а опирає ся на слідуючих постановах: Всї державні власти уживають у внішній службі обох язиків. Знатоки зізнають в тім язиці, в якім говорить сторона, а для котрої має бути призначене рішенє Сьвідки зізнають довільно в обох язиках. Документи і письма мають бути видавані в обох язиках і не вимагають перекладу. Ухвали, рішеня, відповіди на подання устні і письменні, мають бути виготовлені в тім язиці, в котрім увійшло подане устне або письменне. Письма виготовлені для осіб, котрі не виступали яко сторони, мають бути уложені в язиці, якого ті особи уживають. Ті постанови дотикають також автономічних урядів в Чехії і на Мораві. В справах судових цивільних письма мають бути видавані в тім язиці, якого уживають сторони. Коли уживають обох язиків, то й судия має урядувати в обох язиках і письма мають бути видавані в обох язиках. То само дотикає вироків.

Бурскі делеґати, не узискавши нічого у деяких европейских дворів, до котрих як не о поміч, то бодай о прихильне посередництво удавались, відїхали до Америки, щоби й тут ще щастя попробувати. Секретар державний Гай приняв оногди Вольмаранса і Весельса, однак лише яко людий приватних. Розмовляв з ними довго і вічливо, і обіцяв навіть зробити всьо, що лише буде міг, аби причинити ся до поліпшеня положеня Бурів в полудневій Африці. Однак застеріг ся, що в тих справах рішучий голос прислугує президентови. Делеґати як слїд удали ся до Білої палати. Президент приняв їх також яко людий приватних і тому в своїй бібліотечній комнатї. Вислухав уважно їх просьби та заявив, що Сполучені Держави не можуть і не хотять мішати ся до тої справи. Після близших вістий з Вашінґтону, жалували ся делеґати в часї розмови перед секретарем Гаєм, що з Америки висилають до полудневої Африки коний, мулів і живність, і то іменно для Англійців. На те мав їм відповісти Гай, що жадна з американьских властий не має права заказувати фармерам висилки і вивозу продуктів рільництва або й худоби, куди їм захоче ся. Становище правительства в справі сеї війни є як найбільше неутральне, і Америка не робила ніяких трудностий, коли конї і живність висилано і для Бурів, тай тепер би не робила. З такої відповіди президент Кріґер дуже невдоволений.

На оногдашнім засїданю німецкого парляменту вела ся дискусия над буджетом міністерства справ заграничних, при чім обговорювано і справу виправи хіньскої. Канцлер Більов відповідаючи на виводи бесїдників, що забирали в тій справі голос, зазначив, що япаньско-анґлїйский союз не пошкодить інтересам німецким. Донесеня дневників, мов би Німеччина посередничила в заключеню того договору, суть неправдиві. Невірним є також вість, подана Times-ом, мов би Німеччина старала ся набути в провінциї Шантун монополь копальняний. В Хінах не хочемо — сказав канцлер — жадних привілеїв, лише рівних прав з другими державами. Німецкі війска уступлять ся з декотрих міст хіньских, як лише політичні відносини на те позволять. — Пос. Ґрадмаєр (социяліст) обговорював подорож кн. Генриха до Америки і зазначив, що було би наївним припускати, мов би подорож ся мала получшити відносини Сполучених Держав до Німеччини. Зійшовши на полуднево-африканьску війну домагав ся інтервенциї німецкого правительства, говорив о переслідуваню Вірмен Турками, а вкінци ще раз закинув, що Німці забрали в Пекіні інструменти астрономічні. Канцлер Більов знов мусїв відповідати. Висказав він жаль з поводу виводів Ґрадмаєра тим більше, що князя Генриха так торжественно принимають Сполучені Держави. Подорож не мала жадного політичного значіня, а була лише виразом змагань до удержаня традицийно добрих відносин зі Сполученими Державами. Що-до астрономічних інструментів, не забрано їх з Пекіну самовільно, лише подарувало їх хіньске правительство Німцям. Вкінци зазначив канцлер становище Німеччини в справі трансвальскої війни. Сказав він, що з огляду на відмову посередництва мирового суду в Газї та відмовну відповідь Анґлїї на пропозициї голяндского правительства, лишаєсь хиба вооружена інтервенция, а

---

35) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

Проводир поклонив ся глубоко перед намістником, котрий на его привіт відповів трохи ніби гордим, трохи дружним рухом руки, а сївши собі на крісло з опиралом, привитав ся з Паакером яко з сином свого приятеля і свояком.

— Весь сьвіт, — сказав він, — хвалить твою безвзглядну енерґію. Такі люди, як ти, то рідкі; у мене їх зовсім нема. Я рад би, щоби ти був близше мене; але Рамзес не схоче обходитись без тебе, хоч — хоч — — Але й то правда, що твій уряд має двояку задачу: він вимагає відваги і зручности писаня. Що до першої, то ніхто тобі єї не відмавляє, але не так що до другого. Меч а тростинове перо, бачиш, то не все одно; до пера треба делікатних пальців, а до меча твоєї тяжкої руки. Король давнїйше ганив твої справозданя; чи тепер вже більше вдоволений ними?

— Та я так гадаю, — відповів проводир. — Мій брат Горус уміє лїпше писати і їздить всюди зі мною.

— То добре! — відозвав ся намістник. — Як би так на мене, то я би тобі додав в троє більше людий, я би дав тобі чотирох, пятьох ба й шістьох писарів, котрі би стояли під твоєю безпосередною властию, і котрим би ти казав, що они мають писати і які висилати справозданя. Твій уряд вимагає сьмілости і обачности, а ті прикмети можна лиш рідко коли знайти разом; таких, що уміють писати, єсть сотками по сьвятинях.

— Та й я так гадаю, — сказав на то Паакер.

Ані дивив ся задуманий в землю, а відтак став говорити дальше:

— Рамзес любить порівнувати тебе з твоїм батьком. То несправедливо, бо блаженної памяти твій батько був одиноким в своїм роді, найхоробрійшим героєм і найлїпшим писарем в одній особі. Тебе фальшиво оцїнюють! Менї жаль того, ба навіть більше як жаль, бо ти через твою матїр належиш до мого бідного, але високого роду. Побачимо, чи не удасть ся менї поставити тебе на становищи, яке тобі належить ся. Але поки-що потреба тебе в Сирії, ну, а коли би король все-таки був тобі неприхильний, боги сьвяті, то осядеш в своїй маєтности! Ти показав, що з тебе мужчина, котрий не боїть ся смерти, і умієш служити, то й можеш спокійно уживати свого богатства разом зі своєю жінкою.

— У мене неми жінка — сказав на то Паакер.

— Ну, то коли вернеш, нехай Катуті вишукає для тебе найкрасшу на весь край, — засьміяв ся намістник. — Она що дня приглядаєсь в зеркалї, то й знає ся на повабности женщини.

Сказавши то, Ані встав, попращав ся дуже дружно з Паакером, подав вдовици руку, і виходячи із сьвітлиці, сказав:

— Пришли менї ще нинї — хустку карликом Нему!

Коли він вже вийшов був на город, обернув ся ще раз і відозвав ся до Паакера:

— Нині буде у мене кількох приятелїв на вечери, прийди й ти також, я тебе прошу!

Проводир поклонив ся. Тепер відозвало ся в нїм якесь глухе чувство, котре казало єму, що его обмотує якась невидима сїть. Аж до сеї хвилї був він гордий з того, що з преданностию сповняє своє званє, що яко могар може повеличати ся своїми успіхами, а ось довідав ся, що той сам король, котрого почестний золотий ланцух украшає его шию, має его за нїзащо, і може лиш задля его батька держить его при тім небезпечнім і повнім трудів урядї, котрий він мимо свого богатства, що его вабило до Теб, взяв добровільно і безкористовно на себе. Він знав, що не уміє добре обходити ся з тростиновим пером, але то ще не була нїяка причина, щоби его мати за нїзащо. Він вже може сто разів бажав собі так уладнати своє становище, як то єму Ані представив. Але Рамзес відкинув его просьбу, щоби єму вільно було держати собі писарів. Єму сказали на то, що то, що він розвідає, треба держати в тайнї, а нїхто не може ручити за мовчаливість другого.

Коли его брат Горус дійшов до літ, ходив з ним в похід яко его послушний поміч-

се не відповідало би інтересам Німеччини. З огляду на те німецке правительство не може приступити до вооруженої інтервенциї, тим більше, що в тім не піднерла би его людність Німеччини.

Новинки.

Львів дня 10-го марта 1902.

— **Краєва шкільна рада** на засіданю д. 3. марта ухвалила: Затвердити Ігн. Бабского, учителя ґімназиї в Бучачи, Івана Кучука, учит. ґімназиї в Золочеві і Руд. Шехтля, учит. I ґімназиї в Тернополи, в учительскім званю, і надала їм титул ц. к. професорів; затвердити вибір: Стан. ґр. Мицельского і Стан. Звольского на відпоручників повітової ради до окр. шкільної ради в Бібрці; кс. Мих. Сервацкого на відпоручника повіт. ради до окр. ради в Дрогобичи; о. Йос. Пелеха на відпоручника повіт. ради в Жовкві; дра Ант. Говурка на відпоручника повіт. ради до окр. шк. ради в Товмачи; назначити Юліяна Онишкевича, учит. муж. школи в Збаражи на II відпоручника учит. стану до окр. шк. ради в Збаражи; іменувати в народних школах: Ілію Зубатого ст. учит. 5-кл. школи в Жовкві; Амалію Соботиньску мол. учит. 3-кл. шк. жін. в Копичинцях; Вінкен. Ріпу стар. учит. 4-кл. школи в Бурштині; Ант Венцковского стар. уч. 4-кл. шк. в Ланчині; Мат. Медвецкого управителем 2-кл. школи в Лімниці; Йос. Древку управ. 2-кл. школи в Сіміхові; Роз. Хробаківну мол. учит. 2-кл. школи в Іванкові; В. Мисловского управ. 2-кл. школи в Іваню пустім; Ром. Квятковского управителем, Ів. Микетина і Ом. Беґіньского стар. учит. 4-кл. школи муж. ім. Сенкевича у Львові; Кар. Яворского стар. учит. 6-кл. шк. муж. ім. Сташіца у Львові; Ів. Харжевского і Юл. Пісєвича стар. учит. 4 кл. школи муж. ім. сьв. Мартина у Львові; Мар. А. Рудницку і Реґ. Адамову уч. 3-кл. школи вид. жін. ім. сьв. Мартина у Львові; Анну Воронецку стар. управителькою 4-кл. школи жін. ім. Сенкевича у Львові; Бол. Лещиньского управ. 4-кл. школи в Гвіздци; Івана Юґана стар. учит. 6-кл. школи муж. в Чорткові; Саб. О. Гайльманівну мол. учителькою 6-кл. школи жін. в Бібрці; Ант. Поливку управит. і Стефанію Темницку мол. учителькою 2-кл. шк. в Вільхівцях; Соф. Зельманівну мол. учит. 5 кл. шк. в Жидачеві; Мих. Крупа упр. і Анну Левицку м. учит. 2-кл. шк. в Новім Селі; Вінк. Малявского упр. 2-кл. шк. в Путятинцях; Ст. Захарієву м. учит. 2-кл. шк. в Дулибах; Івана Моняка упр. 5-кл. шк. жін. в Тисьменици і перенесла его на посаду управ. 5-кл. шк. муж. в Тисьменици; іменувати учителями і учительками шкіл 1-клясових: Ераз. Станкевича в Самолусківцях, Мих. Стадника в Котівці, Е. Заборску в Княжівскім, Фел. Салевича в Волківцях н. Дністром, Соф. Пілярску в Фатівцях, Йос. Слянівну в Загайполи, Вол. Левицкого в Вязовій, Л. Жеґленя в Тираві сільній, Вас. Сагайдака в Острівчику, Іл. Балаша в Глібівці, Вік. Вуйцікевича в Дэрнбасї.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів у Львові** оповіщує: Звинений часово ц. к. уряд почтовий в Зеленій на двірци зелізничім війде на ново в житє дня 1-го марта 1902 з незміненим кругом діланя. Громада Зелена і двірский обшар Зелена, як також обшари двірскі Річки, Корнє і Заборе приділяє ся на ново до округа доручень того уряду.

— **Проґрама концерту в 41-ші роковини смерти Тараса Шевченка**, котрий відбуде ся в четвер дня 13-го марта н. ст. 1) З. Фібіх: Увертура: „Noe na Karlovym tyně“, — відограє орхестра 30 п. п. 2) Промови. 3) Граб-Боголів-Топільницкий: Три фраґменти — мішаний хор „Львівского Бояна“. 4) Шевченко: „Чигирин“ декламация п-ї О. Будзиновска. 6) Павроцкий-Топільницкий: „Небесная поміч Божа“ — мужеский хор „Львівского Бояна“. 6) Чайковский: Серенада — відограє орхестра 30 п. п. 7) а) Шевченко-Лисенко: „Минї однаково“, б) Шевченко-Пижанковский: „Минули літа молодії“ тенорове сольо п. М. Левицкого. 8) Франко-Січиньский: „Пісне моя“ — мішаний хор „Львівского Бояна“. 9) Шевченко „Гамалїя“ вголосить п. Корнило Устиянович. 10) Ґріґ: II. і III. часть концерту A-moll — відограє на фортепіяні в супроводї орхестри п-а Дария Шухевичівна. 11) Шевченко-Людкевич: „Молитва“ мішаний хор „Львівского Бояна“ в супроводї орхестри. — Цїни місць: Фотель 3 К, першорядні крісла 2 К, другорядні 1 К 60 с., вступ 1 К, ґалерия 50 с.

— **Перейшла на жидівску віру.** Евгенія Дуда, хороша дівчина, щоби віддати ся за помічника фризиерского Бернгарда Ґрінбавма постановила перейти з християньскої віри на жидівску. Ґрінбавм був ще перед 8 роками в Чернівцях і там пізнав хорошу Ґеню, котрій було тогди 13 літ. Коли Ґрінбавм переніс ся до Львова пішла Ґеня за ним і тут жили они тепер разом аж ось в послідних часах постановили побрати ся. В першу хотіли повінчати ся цивільно, але опісля Евгенія дала ся намовити Ґрінбавмови і рішила ся перейти з католицизму на жидівску віру, а дня 16 с. м. має її львівский рабін повінчати з Ґрінбавмом. Єсть то перший у Львові, коли не в цілій Галичині случай, що християнка переходить на жидівску віру, але нема в тім нічого дивного. В теперішних спекуляцийних часах, коли люди продають охотно і радо свої чувства і переконаня, що повинні для них бути найсьвятійшими, коли переконаня політичні і народні зміняє ся після того звідки і який повіє вітер, то не дивниця, що хтось покидає і свою віру. Що в тім переході єсть лиш спекуляция, о тім не можна й сумнївати ся. А хибаж богато з тих жидів і жидівок, що переходять на християньску віру, роблять то із свого найглубшого переконаня? Було би ще дуже добре, як би таких знайшов ся один на сто. Здаєсь отже, що й Ґеня під впливом свого нареченого а радше обоє розважили собі добре наперед: коли він перейде на християньство, то християни що найбільше скинуть єму яких сто риньских а з переходом ще й богато клопоту, бо треба учити ся нової віри і її постанов; можна би взяти цивільний шлюб але за то не дасть нїхто нічого а все-таки єсть трохи заходу; таки найлїпше буде — так они собі певно розважили — нехай Ґеня переходить на жидівку Се случай незвичайний, жиди будуть тим тїшити ся, між ними є богато богачів і они скинуть таки значну суму а опісля поможуть отворити інтерес з красною виставою при якій головний улици або в якім пасажу у Львові і все удасть ся. Так нам представляє ся тота віра. То не віра а спекуляция на вірі.

ник навіть і тогди, коли вже був оженив ся, лишивши жінку з дитиною при Сетхемі.

Тепер заступав він Паакера в Сириї, зле після погляду проводиря, а мимо того король хвалив собі его, бо той чоловічок умів маснeнько говорити і борзо рушати тростиною.

Могар, що привик був до самоти, призадумав ся так глубоко над собою самим, що забув на своє окружене та й на вдовицю, що сїла собі була на подушку і мовчки споглядала на него.

Дивив ся у воздух а по его голові снували ся всїлякі гадки. Він чув ся так люто покривдженим, що уважав собі за право і обовязок зробити другим страшну судьбу. Все що в нїм відзивало ся, було неясне і мрачне, любов сливала ся в нїм з ненавистю, але він сподївав ся рішучо і не сумнївав ся анї трошки, що Неферт стане его жінкою.

Боги були дуже задовжились у него! Кількож то він їм надавав ся — а як маленько він від них дістав! Він знав лиш одно відшкодоване за своє зруйноване житє і єму здавало ся, що може на то так певно числити, як би на який капітал, котрий позичив на безпечний запис.

В сїй хвили огірчали єму прикрі чувства солодку надію і надармо силував ся він успокоїти себе і думати яснїйше.

На такім роздорожу не міг він сподївати ся відповіди від нїякого амулєту, від нїякої забавки в питаня; тут треба було подумати і уложити пляни, а він не міг о нічім подумати, не міг видумати нїякого способу.

Вхопив ся рукою за розпалене чоло і як би прокинув ся із своєї задуми пригадав собі, де він; пригадав собі матір своєї милої, розмову з нею та й її слова, що она уміє правити мужами.

То нехай она за мене подумає — сказав він собі, — а дїлати то вже буде моя річ.

Приступив поволи до неї і сказав:

— Стануло на тім, що ми союзниками.

— Против Рамзеса а за Анїм — відповіла она і подала єму тоненьку руку

— За кілька днів виберу ся до Сириї, а ти за той час придумай, що скажеш менї робити. Гроші для твого сина кажу нині по заході сонця принести до тебе. А з Нефертою можу побачитись?

— Тепер ні, бо она в сьвятини і молить ся.

— А завтра?

— Дуже радо, мій любий. Она буде тїшити ся, що зможе тебе побачити і подякувати тобі.

— Бувай здорова, Катуті!

— Клич мене мамою — сказала вдовиця і коли відходив працала его ще здалека вимахуючи хусткою.

Глава четверта.

Скоро Паакер щез по за корчами, вдарила Катуту в металеву плиту, увійшла якась невільниця, і она спитала її, чи Неферт вернула вже із сьвятинї.

— Її носилка станула як-раз тепер коло задної брами — відповіла невільниця.

— Скажи їй, що я тут чекаю на ню — приказала вдовиця.

Невільниця пішла а за кілька хвиль опісля увійшла Неферт до сьвітлиці.

— Ти мене кликала — сказала она привитавшись з матїрю і положилась на софку. — Я втомила ся. — Нему, возьми віѝку та відганяй мухи від мене!

Карлик сїв собі на подушку коло її софки і зачав вимахувати віѝкою із струсиних пер півколесом; але Катуті спротивилась тому і сказала:

— Лиши то тепер, ми хочемо бути самі.

Карлик здвигнув плечима і встав а Неферт подивила ся на матїр тим своїм поглядом, котрому годї було оперти ся та відозвала ся таким ніжним голосом, як би в нїм пробивало ся все щастє і горе її житя:

— Лиши его. Мухи так менї докучають. Нему преці уміє мовчати.

При тім вхопила она велику голову малого як би якого песика і закликала відтак білу кіточку, котра скочила їй на плече і згорбившись станула там чекаючи, щоби она погладила її своїми тоненькими пальчиками.

Нему подивив ся на свою паню, як би її питав ся, а та звернулась до своєї доньки і сказала упоминаючи до неї: Я маю поговорити з тобою о річах дуже великої ваги.

— Так? — спитала жінка Мени; — алеж годї, щоби мене мухи тут заїли. Правда, коли хочеш...

— То нехай Нему тут лишить ся — сказала Катуті, а її голос звучав як тої пістунки, що робить волю розвезеної дитини. — Він і без того знає, о що розходить ся.

— А видиш! — відозвала ся Неферт — поцїлувала білу кіточку в головку і дала карлик ви знову віѝку в руки.

Вдовиця подивила ся на свою доньку зі щирим жалем, приступила до неї і по тисячний раз дивувала ся її чудовій красї.

— Бідна дитинко — відозвала ся она — не рада би я тобі говорити про ті страшні річи, але мусиш раз про них довідати ся. Лиши тепер тоту дурну забавку з кіткою; я маю тобі розповісти щось дуже важного і страшного.

— Та говори — сказала на то Неферт — я нині як-раз не бою ся хоч й не знати якого лиха. Звьзда Мени, сказав менї гороскоп, стоїть як-раз по середині межи знаками щастя, а в сьвятини Беза питала ся я ворожби та й довідала ся, що мому мужеви дуже добре веде ся. Я так намолила ся, що менї аж лекше на души. Кажи лиш, я то знаю, що письмо брата з табору не принесло нічо доброго. Оногди вечером ти плакала, а вчера зле виглядала; навіть і ґранати у волосю тобі не держали ся.

— **Ропа займилась.** З Борислава доносять, що там минувшої суботи в ропоймах в копальни фірми „Менциньский і Мек Гарвей“ на „Потоці“ займила ся ропа. Огонь дістав ся й до закопів, що були найбільші в Бориславі, бо давали на день по 7 цистерн (круглих кітлових ваґонів, котрими перевозять ропу або нафту). Горюча ропа бухла в гору на яких 40 метрів високо Єсть підозрінє, що огонь хтось підложив.

— **Про катастрофу в Сумасї** доносять, що підчас послїдного землетрясеня погерпіло там 126 місцевостий з 9084 домами, з котрих 3496 зовсїм завалили ся. Крім того знищило землетрясенє 4153 будинків господарских, 11 церков, 41 мечетів і кільканайцять фабрик. З людий погибло на місци 26. а 60 єсть тяжко ранених. Шкоду, о скілько досп можна обчислити, оцїняють на десятки мілїонів. Найбільше потерпіло магометаньске населенє.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Австро-угорско-росийский звязок зелїзничий. Тарифа товарова часть IV, з дня 1. сїчня н. ст. 1900. З днем 1. марта н. ст. 1902 входить в житє додаток III до сеї тарифи.

Північно-німецкий рух товаровий з Галичиною і Буковиною. З днем 1. марта 1902 входить в житє додаток IV. до тарифи, зшитка 3 (Тарифа виімкова для збіжа і т. п.)

ТЕЛЕҐРАМИ.

Віден 10 марта. Президент мінїстрів др. Кербер по конференциї з мін. Селем в Будапешті, повернув до Відня.

Брукселя 10 марта. Рух революцийний прибирає чим раз поважнїйші розміри. В віродостойних кругах уважають революцию неминучою, на случай коли би король не згодив ся на реформу виборчого закона.

Берлин 10 марта. В тутешних полїтичних кругах потверджують вість, що цїсар Вільгельм вибирає ся сего лїта в подорож до Росиї.

Білгород 10 марта. З нагоди роковин проголошеня Сербії королївством було місто сьвяточно прибране і ілюміноване. Перед королївскою палатою товпи підносили оклики в честь королївскої пари.

Загреб 20 марта. Правительство зарядило найострійші средства осторожности, на сербскій граници против аґітаций Караджорджевича.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— Твій брат — зітхнула Катуті — наробив менї великої гризоти і ми через него були би позбавлені чести...

— Ми? Позбавлені чести? — спитала Неферт і як би перепуджена вхопила кіточку.

— Твій брат програв величезну суму, а щоби відограти ся, заставив мумію твого батька...

— Страшно! — відозвалась Неферт. — То будемо мусїли звернути ся до короля! Напишу сама до него, а він задля Мени вислухає мене. Рамзес великий і благородний і він не допустить до того, щоби через легкодушність шаленого хлопця попала ся в ганьбу цїла вірно єму предана родина. Таки так, напишу до короля!

То сказала она голосом як дитина, що має найбільшу надію і гадаючи, що справа на тім закінчила ся завізвала карлика, щоби він сильнїйше махав віяком.

В Катутинім серци змагали ся з собою здивоване і обурене на неприродну байдужність єї дитини; але она не хотїла їй докоряти і сказала спокійно.

Ми вже маємо поміч, бо мій сестрінок Паакер, скоро лиш довідав ся, що нам грозить, обіцяв ся помочи, добровільно хоч єго ніхто не просив, чисто лиш з доброго серця, із щирої прихильности для нас.

— Добрий Паакер! — відозвалась Неферт. — Він мене любить, а ти, мамо, преці знаєш, що я єго завсїгди боронила. То певно, що він лиш задля мене прийшов нам так великодушно в поміч.

Молода жінка зачала при тім сьміяти ся, вхопила головку кітки, притулила собі холодний писочок зьвірятка до носа і наслїдуючи мову дитий сказала:

— Видиш, мавко [1]), якими добрими суть недобрі люди для твоєї доброї малої панї?

Та дитиняча забавка доньки вразила Катуті знову і она говорила дальше з докором:

— Менї здає ся, що ти би не повинна бавити ся та барашкувати, коли з тобою говорять о так важних справах. Я то вже від давна добачила, що тобі байдужна родина, до котрої ти через батька і матір належиш, а преці ти будеш мусїла шукати під єї кришею захисту і любови, коли тебе твій чоловік....

— Ну, мамо? — спитала Неферт і сїла та стала борзо віддихати.

Коли Катуті побачила то зворушенє своєї дитини, жаль їй стало, що не взяла ся оглядні[й]ше розповідати донцї, бо она єї таки любила і знала, що їй тим зробить велику прикрість. Длятого взялась иншого способу і сказала:

— Ти лише що жартом хвалила ся, що люди добрі для тебе; а то й правда: Ти позискуєш собі серця людий лиш длятого самого, що то ти. Та й Мена певно тебе любив, але розлука, каже приповідка, то ворог вірности, а Мена....

— Що Мена? — перебила Неферт матери другий раз, а нїздря стали їй при тім дрожати.

— Мена — відповіла Катуті рішучо — нарушив вірність і поважанє, що тобі належали ся і потоптав ногами....

— Мена? — спитала молода жінка, а очи її засьвітили ся і она кинула кітку на землю та схопилась на рівні ноги.

— Так, Мена — сказала Катуті сьміло. — Твій брат пише, що він при подїлї добичі не брав ні золота нї срібла, а взяв лиш красну доньку князя Данаїв та завів єї до свого намету; ти нуждениця без чести!

— Нужденник без чести! — відозвалась Неферт і повторила ще раз грізно послїдні слова своєї матери.

(Дальше буде).

[1]) У Єгиптиян називалась кітка „мау“.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Нідвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольго, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Гримайлова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	4·40	З Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольго, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольго, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греций, Швеций і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початие *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лєксикон можна дістати в комплєті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускии).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).